

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Lucií Vítkovou, v právní věci

žalobkyně: **K. T.** narozená
bytem
zastoupená JUDr. Jaroslavem Novákem, advokátem,
se sídlem Trojanova 12/2022, 120 00 Praha 2

proti

žalované: **Pojišťovna Patricie, a. s.**, IČ 61859869,
se sídlem Spálená 75/16, 110 00 Praha 1
zastoupené Mgr. Robertem Němcem, LL. M., advokátem,
se sídlem Jáchymova 2/26, 110 00 Praha 1

o žalobě podle ustanovení § 244 a následujících, o. s. ř.

takto:

- I. Zamítá se žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku 60.166 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z této částky od 17. 1. 2019 do zaplacení.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 12.342 Kč, k rukám zástupce žalovaného Mgr. Roberta Němce LL. M., advokáta, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou ke zdejšímu soudu ze dne 9. 12. 2019 se žalobce domáhal po žalované zaplacení částky 60 166 Kč s příslušenstvím, když žádal nahradit nález finančního arbitra ze dne 14. 8. 2019 č. j. [REDAKCE]. V žalobních skutkových tvrzeních uváděl, že se žalobou podle části páté o. s. ř. domáhá změny tohoto nálezu, neboť byl jím dotčen na svých právech, předmětný nález finančního arbitra ze dne 14. 8. 2019 nabyl právní moci 8. 10. 2019, 28. 8. 2019 pak žalobce podal k finančnímu arbitrovi námitky proti nálezu, o nichž bylo právě rozhodnutím ze dne 8. 10. 2019 rozhodnuto tak, že námitky finanční arbitr zamítl a nález potvrdil. Žalobce uváděl, že se původním návrhem na zahájení řízení domáhal vydání bezdůvodného obohacení ve výši 60 166 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že pojistná smlouva č. [REDAKCE] s počátkem pojištění 1. 10. 2011, kterou žalobce se žalovanou uzavřel, je neplatná absolutně dle ustanovení §39 zákona č. 40/1964 Sb., pro rozpor se zákonem č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví. Taktéž uváděl její neurčitost ve smyslu ustanovení § 37 odst. 1 občanského zákoníku, ve smyslu ustanovení § 2 zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a její neplatnost pro rozpor se zásadou poctivosti a dobrými mravy. Uváděl, že naopak finanční arbitr dospěl k závěru, že námitka promlčení vznesená žalovanou je důvodná a i v případě, že by tvrzený nárok žalobce na vydání bezdůvodného obohacení zjistil, nemohl by jej žalobci pro jeho promlčení přiznat. Žalobce namítal neúplné zjištění skutkového stavu věci a následně dospění k nesprávným skutkovým zjištěním ze strany finančního arbitra a žádal proto přezkoumání tohoto nálezu. Dále se pak zabýval vadami nálezu s tím, že finanční arbitr dle jeho skutkových tvrzení nesprávně rozhodl o promlčení nároku, aniž by se jím jakkoliv zabýval, uváděl neplatnosti pojistné smlouvy s tím, že žalobce žádným způsobem důvody její neplatnosti nezavinil, rozpor námitky promlčení s dobrými mravy a absencí sjednání závazné pojistné smlouvy s obsahem zajistit žalobci pojistnou ochranu. Pojistnou smlouvu proto shledával absolutně neplatnou ve smyslu ustanovení § 37 starého občanského zákoníku, naopak polemizoval se závěrem finančního arbitra ohledně oddělitelného neplatného ujednání od pojistné smlouvy. Ze všech shora uvedených důvodů proto žádal nález finančního arbitra nahradit tak, aby byla žalované uložena povinnost zaplatit částku 60 166 Kč s příslušenstvím a náhrada nákladů řízení.
2. Žalovaný navrhol zamítnutí žaloby v plném rozsahu, jednak namítal absenci své pasivní věcné legitimace s ohledem na skutečnost, že by v řízení mělo být nadále pokračováno se společností Generali Česká pojišťovna a. s. Uváděl, že ke dni 21. 12. 2019 došlo ve smyslu § 105b odst. 1 zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, k převodu pojistného kmene z Pojišťovny Patricie a. s., na Generali Česká pojišťovna a. s., (dříve Česká pojišťovna a. s.), jehož součástí je i pojistná smlouva, která je předmětem řízení vedeného pod výše uvedenou spisovou značkou. Nad rámec absence pasivní legitimaci se žalovaný věcně vyjádřil k předmětnému nároku, který neshledával důvodným. Zrekapituloval řízení vedené před finančním arbitrem, rozhodnutí ve věci z 28. 6. 2018, potvrzené rozhodnutím o námitkách z 10. 3. 2019. Žalovaný shodně jako v řízení před finančním arbitrem vznesl námitku promlčení veškerých nároků žalobkyně, když o tvrzeném bezdůvodném obohacení se žalobce mohl dozvědět již při uzavírání pojistné smlouvy, když byl taktéž informován prostřednictvím výročních dopisů. Žalovaný uváděl, že v případě opakovaných plateb má každá z dílčích plateb plnění samostatný právní osud a promlčuje se samostatně, když poukazoval na relevantní judikaturu Nejvyššího soudu s tím, že poslední platba proběhla 27. 4. 2015 a právo na vydání bezdůvodného obohacení je tak promlčeno uplynutím promlčecí doby, neboť návrh na zahájení řízení před finančním arbitrem byl podán až 17. 1. 2019. Pro případ, že by soud jinak právně hodnotil neplatnost předmětné pojistné smlouvy a to jako absolutně neplatný právní úkon, vznesla žalovaná z procesní opatrnosti pro případ celkové neplatnosti pojistné smlouvy rovněž námitku promlčení těchto nároků ve vztahu k pojistnému zaplacenému

více než 2 roky před uplatněním svého požadavku u finančního arbitra. K platnosti pojistné smlouvy se žalovaný vyjadřoval kladně s tím, že byla uzavřena platně a určitě, pokud by šlo o tvrzenou neplatnost, mohlo by se maximálně jednat o neplatnost relativní, které je však nutné dovolat se včas, což však žalobce neučinil a jeho právo tak učinit se promlčelo ještě před podáním návrhu na zahájení řízení před finančním arbitrem. Dále se žalovaný vyjadřoval v daných skutkových tvrzeních o platnosti ujednání o rizikovém pojistném a úplatnosti, uváděl, že pokud jde o spornou existenci ujednání o nákladové struktuře pojistné smlouvy, její základní principy byly uvedeny přímo v pojistné smlouvě respektive v pojistných podmínkách, se kterými žalobce prokazatelně byl seznámen. Žádal proto žalobu v plném rozsahu zamítnout.

3. Z vyjádření finančního arbitra ze dne 5. 2. 2020 má soud za zjištěno, že tento setrval na svých závěrech vydaného nálezu finančního arbitra, když zrekapituloval řízení zahájené 17. 1. 2019, jímž se žalobce domáhal vydání bezdůvodného obohacení ve výši 60 166 Kč s příslušenstvím z neplatné pojistné smlouvy o životním pojištění Genio č. [REDAKCE]. Porušení právních předpisů žalobce dovozoval z výše sjednané pojistné částky pro případ smrti 2 000 Kč a neplatnost pojistné smlouvy dovozoval i z toho, že žalovaný neměl právní způsobilost uzavřít smlouvu, která nebyla pojistnou smlouvou a pojistná smlouva neobsahovala podstatnou náležitost určitého sjednání rozsahu plnění a ujednání o rizikovém pojistném je neurčitě. Uváděl, že ve věci vydal nálezu 14. 8. 2019, kterým zamítl návrh v celém rozsahu, neboť nárok na vydání bezdůvodného obohacení shledal promlčeným. Finanční arbitr dále uvedl, že nezjistil, že by se součástí pojistné smlouvy nestaly Všeobecné pojistné podmínky pro životní pojištění pro soukromé pojištění osob VPP POS 2005/01 a Zvláštní pojistné podmínky pro investiční životní pojištění ZPP IŽP 2010/02, protože návrh na uzavření pojistné smlouvy obsahuje žalobcem podepsané prohlášení, které zde citoval. Finanční arbitr pak posoudil námitku promlčení nároku žalobce s tím, že dospěl k závěru, že nárok na vydání bezdůvodného obohacení se promlčel nejpozději ke dni 27. 4. 2018, marným uplynutím objektivní promlčecí doby. K tomuto dospěl z důvodu, že poslední pojistné žalobce instituci uhradil 27. 4. 2015, objektivní promlčecí doba práva žalobce na vydání bezdůvodného obohacení začala plynout nejpozději 27. 4. 2015 a uplynula nejpozději 27. 4. 2018, tedy před zahájením řízení před finančním arbitrem. Uváděl, že tedy i kdyby případné plnění z neplatné pojistné smlouvy zjistil, nárok by nemohl pro řádně vznesenou námitku promlčení přiznat. Finanční arbitr se dále vyjadřoval k námitce rozporu námitky promlčení s dobrými mravy, když tuto neshledal důvodnou, uváděl, že nebyl naplněn znak zneužití práva na úkor žalobce v tak výjimečné intenzitě, která by odůvodňovala odepření možnosti uplatnit námitku promlčení. Žalobce se potom před finančním arbitrem domáhal zaplacení částky 60 166 Kč z titulu práva na vydání bezdůvodného obohacení pro tvrzenou neplatnost pojistné smlouvy, čemuž odpovídá i vyčíslení nároku ve výši rozdílu mezi vzájemně poskytnutými plněními. Žádal proto žalobu v plném rozsahu zamítnout.
4. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uzavření pojistné smlouvy č. [REDAKCE] s počátkem pojištění dne 1. 10. 2011 mezi účastníky, dále zaplacení celkové částky 70 000 Kč na pojistném s poslední platbou 27. 4. 2015 a výplata odkupného 9 834 Kč a výpověď smlouvy ze strany žalobce, a zahájení a vedení řízení o vydání bezdůvodného obohacení u finančního arbitra pod sp. zn. [REDAKCE] a nevyhovění tomuto návrhu ze strany finančního arbitra.
5. Mezi účastníky zůstala sporná oprávněnost žalobního nároku na vydání bezdůvodného obohacení, ke které soud prováděl dokazování listinnými důkazy, ze kterých má za prokázány následující skutečnosti:

Z podstatného obsahu spisu finančního arbitra sp. zn. [REDACTED] má soud za zjištěno, že 17. 1. 2019 byl podán ze strany žalobce návrh na vydání bezdůvodného obohacení v téže výši, která je žádána žalobou, byl založen návrh pojistné smlouvy z 24. 9. 2011 č. [REDACTED] a výzva k vydání bezdůvodného obohacení z 2. 1. 2019 včetně její odpovědi ze 4. 1. 2019. Jako listinné důkazy, byly dále zakládány informace o pojistné smlouvě, Všeobecné pojistné podmínky a Zvláštní pojistné podmínky, výzva finančního arbitra z 21. 1. 2019, již byl navrhovatel vyzván k odstranění nedostatků návrhu, a to doložením důkazních prostředků nebo důkazů, které dosud nedoložil, zejména smluvní a související dokumentace, vážící se ke sjednanému pojištění, a to pojistky, písemného potvrzení o uzavření pojistné smlouvy, písemné potvrzení o zániku pojistné smlouvy, modelové příklady týkající se výpočtu odkupného, záznamy o požadavcích a potřebách klienta a veškerou komunikaci navrhovatele s institucí a dále k vyličení skutkových tvrzení. Na výzvu reagoval navrhovatel 5. 2. 2019, když doplnil částku 60 166 Kč a výpočet jak k ní dospěl, s tím, že podstatou jeho návrhu není uvedení v omyl, nýbrž neplatnost smlouvy či její části z důvodů uvedených v návrhu. Dále uvedl zaplacení pojistného ve výši 70 000 Kč, které taktéž doložil v přílohách s tím, že nejsou evidovány mimořádné výběry a dále po ukončení pojistné smlouvy s tím, že byla vyplacena navrhovateli částka 9 834 Kč, a to poté, kdy navrhovatel pojistnou smlouvu ukončil. Svá skutková tvrzení pak žalobce dokládal odkupem životního pojištění z 26. 9. 2017, ze kterého vyplývá vyplacení částky 9 834 Kč, potvrzením výpovědi pojistné smlouvy na životní pojištění č. [REDACTED] k datu 1. 9. 2017, výčet plateb pojistného za předmětné období trvání předmětné pojistné smlouvy, ze které vyplývá celková zaplacená částka 70 000 Kč. Z vyjádření navrhovatele ze 4. 3. 2019 pak vyplývá vyjádření k výzvě k poskytnutí vysvětlení a předložení dokumentace vztahující se k předmětu sporu, svou argumentaci navrhovatel doplňoval taktéž vyjádřením ze 7. 5. 2019. Nálezem č. j. [REDACTED] ze dne 14. 8. 2019 (s vyznačenou doložkou právní moci 16. 10. 2019) finančního arbitra, má soud za zjištěno, že návrh byl dle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítnut. Z odůvodnění předmětného rozhodnutí se mimo jiné podává, že nárok byl zamítnut s ohledem na promlčení nároku navrhovatele a včas a řádně vznesenou námitkou promlčení, kterou finanční arbitr neshledal v rozporu s dobrými mravy. Proti předmětnému rozhodnutí finančního arbitra byly podány námitky ze strany navrhovatele dne 28. 8. 2019, na které bylo reagováno rozhodnutím o námitkách č. j. [REDACTED] ze dne 8. 10. 2019 s doložkou právní moci 16. 10. 2019, když tímto rozhodnutím byly námitky zamítnuty a nález finančního arbitra potvrzen. Z potvrzení ohledně dodání předmětného rozhodnutí do datové schránky žalobce vyplývá, že bylo doručováno 8. 10. 2019 zástupci žalobce. Z přijetí výpovědi – dopisu zasílaného žalobci ze strany Generali Pojišťovny z 9. 7. 2017 vyplývá, že byla obdržena výpověď pojistné smlouvy s tím, že pojištění zanikne k 1. 9. 2017, taktéž byla dokládána pojistka ze dne 17. 3. 2014 a pojistka ze 4. 5. 2015, ze které vyplývá sjednání pojištění na dobu 41 let s počátkem pojištění 1. 10. 2011, pojistná smlouva s tím, že je platná od dne jejího uzavření do dne jejího zániku, pojistná nebezpečí pak byla uváděna úraz, nemoc, smrt. Z dopisu ze 4. 5. 2015 zasílaného žalobkyni ze strany žalovaného má soud za zjištěno oznámení změny pojistné smlouvy pro neplacení pojistného, taktéž z dopisu k pojistce ze 17. 3. 2014 vyplývá snížení pojistného k předmětné smlouvě o životním pojištění, zasílané žalobkyni ze strany žalované. Ze stížnosti na postup při sjednání pojistné smlouvy a žádosti o zrušení pojistné smlouvy č. [REDACTED] od počátku zasílané Generali Pojišťovně ze strany žalobkyně z 29. 11. 2013 s podacím razítkem ohledně převzetí této listiny 4. 12. 2013 má soud za zjištěno, že žalobkyně uváděla zatajení důležitých informací při sjednání pojistné smlouvy, resp. obdržení zkreslených a nepravdivých informací s tím, že smlouva sjednaná na 5 let s ročním příspěvkem 30 000 Kč absolutně neodpovídá jejím požadavkům a přáním jednorázově vložit finanční prostředky, které měla k dispozici. Z výpisu z podílového účtu z 29. 9. 2014 pak vyplývá

aktuální hodnota jednotek 66 741 Kč, když hodnota jednotek v jednotlivých fondech byla uvedena za nákupní ceny platné k 24. 9. 2014. Z výpisu z podílového účtu ze dne 4. 10. 2013 pak vyplývá aktuální hodnota jednotek ve výši 56 515 Kč. Z výpisu za účtovací období od 1. 10. 2011 do 27. 9. 2012 zasílaného ze strany žalované žalobkyni má soud za zjištěno zaplacené pojistné 30 000 Kč od počátku pojištění, aktuální hodnota jednotek ve výši 30 615 Kč.

6. Na základě provedeného dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci:

Žalobkyně podala dne 17. 1. 2019 návrh k finančnímu arbitrovi na zahájení řízení ve věci vydání bezdůvodného obohacení ve výši 60 166 Kč s příslušenstvím v souvislosti s uzavřením pojistné smlouvy č. [REDAKCE] s počátkem pojištění od 1. 10. 2011 uzavřené s žalovanou, a to s odůvodněním, že pojistná smlouva je absolutně neplatnou ve smyslu ustanovení § 39 občanského zákoníku, pro rozpor se zákonem o pojišťovnictví, je neurčitou a v rozporu s dobrými mravy. V řízení bylo prokázáno celkové zaplacené pojistné ve výši 70 000 Kč a následná výplata odkupného ve výši 9 834 Kč po vypovězení pojistné smlouvy žalobkyní 9. 7. 2017. Žalobkyně se proto domáhá rozdílu částek mezi vyplaceným pojistným a částkou výplaty odkupného ve výši 60 166 Kč. Finanční arbitr rozhodl nálezem ze dne 14. 8. 2019 č. j. [REDAKCE] tak, že návrh zamítl. V odůvodnění svého rozhodnutí vycházel z poslední platby pojistného 27. 4. 2015, řádně vznesené námitky promlčení ze strany žalovaného, běhu promlčecích dob dle § 107 odst. 2 občanského zákoníku, respektive § 103 občanského zákoníku, relevantní judikatury Nejvyššího soudu České republiky s tím, že nárok na poskytnutí bezdůvodného obohacení shledal promlčeným. K podaným námitkám rozhodl finanční arbitr rozhodnutím o námitkách z 8. 10. 2019 č. j. [REDAKCE] tak, že námitky zamítl a nález finančního arbitra potvrdil. Rozhodnutí nabylo právní moci 16. 10. 2019. V průběhu platnosti pojistné smlouvy docházelo k dílčím výpisům z podílového účtu v letech 2011 až 2014, zasílaných ze strany žalované žalobci, kdy byla žalobkyně informována o stavu pojistné smlouvy.

7. Podle § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, odst. 1, tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Podle odst. 2 není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.
8. Podle § 3036 o. z., podle dosavadních právních předpisů se až do svého zakončení posuzují všechny lhůty a doby, které začaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i lhůty a doby pro uplatnění práv, která se řídí dosavadními právními předpisy, i když začnou běžet po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.
9. Podle § 101 z. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“), pokud není v dalších ustanoveních uvedeno jinak, je promlčecí doba 3 letá a běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé.
10. Podle § 103 obč. zák., bylo-li dohodnuto plnění ve splátkách, počíná běžet promlčecí doba jednotlivých splátek ode dne jejich splatnosti.
11. Podle § 106 odst. 1 obč. zák., právo na náhradu škody se promlčí za 2 roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Podle odstavce 2 téhož zákonného ustanovení, nejpozději se právo na náhradu škody promlčí za 3 roky, a jde-li o škodu způsobenou úmyslně, za 10 let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla; to neplatí, jde-li o škodu na zdraví.

12. Podle § 107 odst. 1 obč. zák., právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení se promlčí za 2 roky ode dne, kdy se oprávněný dozví, že došlo k bezdůvodnému obohacení a kdo se na jeho úkor obohatil. Podle odst. 2, téhož zákonného ustanovení, nejpozději se právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení promlčí za 3 roky, a jde-li o úmyslné bezdůvodné obohacení za 10 let ode dne, kdy k němu došlo.
13. Soud konstatuje, že žalobce podal žalobu včas ve smyslu ustanovení § 247 odst. 1 o. s. ř., to je ve lhůtě 2 měsíců od doručení rozhodnutí finančního arbitra. Soud se dále zabýval otázkou samotné aplikace právních předpisů, když rozhodnou právní úpravou je zákon o pojistné smlouvě a starý občanský zákoník ve smyslu shora uvedených ustanovení nového občanského zákoníku, zákona č. 89/2012 Sb. Po zhodnocení zjištěného skutkového stavu soud dospěl k závěru, že správní orgán, tedy finanční arbitr, vydal ve věci předmětného návrhu správné rozhodnutí a žalobu proto pro její nedůvodnost v plném rozsahu zamítal. Dospěl ke shodnému závěru jako finanční arbitr, a to tedy skutečnosti, že z důvodu vznesené námitky promlčení, kterou vznesla v projednávaném případě instituce, je na místě se jí zabývat, a to primárně, když předmětem řízení bylo vydání bezdůvodného obohacení, týkající se rozdílu částek celkově zaplaceného plnění od vzniku pojistné smlouvy, tedy jejího uzavření, č. ██████████ s počátkem pojištění 1. 10. 2011, kterou žalobce se žalovanou uzavřel, když zaplatil celkově částku 70 000 Kč na jednotlivé dílčí platby s tím, že poslední pojistné žalobce uhradil žalované 27. 4. 2015 a závěr ohledně vydání bezdůvodného obohacení pak opíral o rozdíl mezi vyplaceným pojistným plněním a částkou ve výši odkupného 9 834 Kč, která byla na základě výpovědi z 1. 9. 2017 následně žalobci ze strany žalované vyplacena.
14. Provedeným dokazováním pak bylo prokázáno, že žalobkyně byla v průběhu sjednání pojistné smlouvy a její platnosti průběžně informována o stavu na základě ročních výpisů, následně zjistila, že parametry smlouvy nebyly doporučeny v jejím zájmu, toto následně sdělovala žalované dopisem z roku 2013, avšak na sjednaném pojistném nadále setrvala až do roku 2017, kdy v září navrhla výpověď. Soud uvádí, že má za to, že žalobkyně měla vědomost o vzniku škody, jakož i o osobě, která za ni odpovídá, již od okamžiku, kdy zasílala dopis žalované se stížností na postup při sjednání pojistné smlouvy 29. 11. 2013, resp. nejpozději ke dni posledního pojistného plnění 27. 4. 2015. Již v průběhu řízení před finančním arbitrem potom žalovaná řádně vznesla námitku promlčení. Soud uvádí, že pokud nárok se ukáže jako promlčený, není účelné zjišťovat nárok samotný, respektive posuzovat jednotlivé namítané důvody neplatnosti pojistné smlouvy, když finanční arbitr uplatněný nárok navrhovatele nemohl pro vznesenou námitku promlčení přiznat.
15. Soud se pak neztotožnil ani s námitkou rozporu vznesené námitky promlčení s dobrými mravy, když shodně s rozhodnutím finančního arbitra k této nedospěl. Soud uvádí, že finanční arbitr zjistil, a soud se k tomuto taktéž na základě provedeného dokazování přiklonil, že poslední pojistné bylo uhrazeno 27. 4. 2015, objektivní promlčecí doba práva žalobkyně na vydání bezdůvodného obohacení začala plynout nejpozději 27. 4. 2015 a uplynula nejpozději 27. 4. 2018, tedy ještě před zahájením řízení před finančním arbitrem. Námitka promlčení v zásadě dobrým mravům neodporuje, jelikož se jedná o zákonný statut přispívající k jistotě právních vztahů (jak uzavřel Nejvyšší soud v rozhodnutí z 28. 11. 2011 sp. zn. 25 Cdo 2905/99). V daném případě pak soud ani neshledal znaky vykazující přímý úmysl poškodit druhého účastníka tak, aby bylo možné hovořit o vznesené námitce v rozporu s dobrými mravy, jak to činila žalobkyně. V daném případě nejde o výkon práva v rozporu s dobrými mravy a námitka promlčení byla vznesena řádně a včas. V souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu z 30. 1. 2001 sp. zn. 25 Cdo 968/99 pak vyplývá, že subjektivní promlčecí doba může začít běžet nejdříve s počátkem běhu objektivní doby a nárok na bezdůvodné obohacení získané plněním z právního důvodu, který odpadl, vzniká okamžikem, kdy odpadl právní důvod již poskytnutého

plnění. Charakter promlčecí doby pak ve smyslu ustanovení § 101 obč. zák. je pouze objektivní, a proto není podstatné, zda, respektive kdy, se ten, kdo se relativní neplatnosti dovolává, o neplatnosti tohoto druhu dozvěděl. Soud pak uvádí, že není na místě jakkoliv zpochybňovat primárnost zjišťování řádně vznesené námitky promlčení, když případná existence nároku, resp. prokázání tohoto nároku, by výše popsané závěry o důvodnosti námitky promlčení nemohlo změnit.

16. Pokud jde o vznesenou námitku žalovaného ohledně nedostatku pasivní věcné legitimace žalovaného v daném sporu, soud dospěl k závěru o neplatnosti předmětné smlouvy a důvodnosti nároku na vydání bezdůvodného obohacení, který však dle přílehlavých tvrzení žalobce nemohl přejít na žalovaného v rámci převodu pojistného kmene z neplatné smlouvy, která nemohla být platně převedena. Podle § 489 obč. zák. závazky vznikají z právních úkonů, zejména ze smluv, jakož i ze způsobené škody, z bezdůvodného obohacení, nebo z jiných skutečností uvedených v zákoně. Předmětem projednávaného řízení pak byl nárok na vydání bezdůvodného obohacení z neplatné pojistné smlouvy, když soud dospěl k závěru, že povinnost splnit závazek nelze převést dohodou o převodu pojistného kmene, neboť převzít dluh nelze bez souhlasu věřitele a žalobce v této věci žádný souhlas nevyjádřil. Soud se proto zabýval důvodností nároku, když dospěl k závěru o jeho následném promlčení ve shodě s rozhodnutím finančního arbitra, nezkoumal proto naplnění předpokladu pro náhradu škody či bezdůvodné obohacení, když tento závěr je v dané věci s ohledem na řádně vznesenou námitku promlčení irelevantním. K absolutní neplatnosti předmětné pojistné smlouvy, kterou soud zjistil, soud uvádí, že soud shledal nepřehlednost a složitost podmínek smlouvy, která bránila detailně celý produkt spotřebitelům pochopit. Především pak soud upozorňuje na sjednaný poměr pojistné částky a měsíčního pojistného.
17. Na základě provedeného dokazování a právního hodnocení věci soud proto uvádí, že žalobu v plném rozsahu pod výrokem I. zamítl, pod výrokem II. potom rozhodoval ve smyslu ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., když úspěšnému žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení, které představují náklady právního zastoupení ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za 3 úkony právní služby dle § 11 odst. 1, když tarifní hodnota sporu v žalobách podle části páté o. s. ř. činí částku 50 000 Kč, a to za přípravu a převzetí věci, vyjádření žalované k žalobě ze 7. 2. 2019 a účast u soudního jednání 14. 5. 2020, 3 režijní paušály ve smyslu ustanovení § 13 odst. 3 za tytéž úkony právní služby á 300 Kč, to vše zvýšené o 21% řádně doloženého DPH advokáta, tedy celkově ve výši 12 342 Kč.
18. Lhůta k plnění ve výroku II. byla stanovena ve smyslu ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř. ve lhůtě 3 dnů, když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího ve 3 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

Praha 14. května 2020

Mgr. Lucie Vítková v.r.
soudkyně